

מאת יגאל לביב

בל"ל רוכש מניות ב"דיסקונט"

עיון בתשיף האחרון של "אידיבי" מעלה כי בעל-המניות השני בגודלו, אחרי מיספחת רקנאטי, הוא "בנק לאומי". "בנק לאומי" רוכש בשקט ובהתמדה, במשך תקופה ארוכה, את המניות בחברה זו, השולטת ב"בנק דיסקונט". לבנק עצמו עמדה בכירה במירוץ על השליטה ב"דיסקונט", אם מסיבות כלשהן תסתלק מיספחת רקנאטי מן השליטה.

מנכ"ל "בנק דיסקונט", דניאל רקנאטי, שנשאל לגבי רכישות אלה, השיב

מנכ"ל רקנאטי
 קנייה טובה

כי אינו מתפלא שבל"ל רוכש מניות של קבוצת אידיבי, שכן אלה מניות טובות. אשר לאפשרות של השתלטות של בל"ל על "דיסקונט", אמר כי על בל"ל לרכוש קודם מעל 50% ממניות אידיבי.

השקעות שקטות אלו של בל"ל ב"דיסקונט", כאשר "בנק הפועלים" אינו מהווה צד כלל, מעלות אפשרות לטווח ארוך של שיתוף-פעולה, או אפילו מיזוג בין שני הבנקים.

"הארץ" מאשר: האינפלציה -

מכשיר לפגיעה בשכר

כל הקורא והשומע את דיברי האורים ותומים הכלכליים בשנים האחרונות יודע כי השכר גורם אינפלציה, וכי בכל פעם ששכירים דורשים תוספת שכר, יגרום הדבר אינפלציה דוהרת כתוצאה מהזרמת כספים לשוק. מדור זה היה היחיד בעיתונות, שטען כל העת את ההיפך הגמור. טענתי ללא-הרף כי האינפלציה היא מכשיר של השילטון כדי לכרסם ולפגוע בשכר; כי השכר הוא פיצוי על התייקרויות שכבר היו ולכן אינו יכול לגרום התייקרויות נוספות, וכי לא השכר גורם אינפלציה אלא יש הצדקה לפועלים נגד האינפלציה, וכי לא בתוספות שכר ולהעשיר תוך כך את בעלי-הרכוש, ההננים מכל אינפלציה ופיחות בערך הכסף.

חיזוק לדיעה זו ניתן באפריל 1976, עת התפרסם מחקרה של אסתר אלכ-סנדר, מרכזת המחקרים הכלכליים במועצה הלאומית למחקר ופיתוח, שקבעה כי עלייה בשכר ובתשלום תוספתי-יוקר מלאה לפועלים נגד האינפלציה, וכי האינפלציה מחלקת מחדש את ההכנסה הלאומית לרעת השכירים, ולטובת ה"מרוויחים שלא משכר. היא קבעה כי האינפלציה באינפלציה היא בצימצום הכנסות שלא-משכר. מחקרה פורסם רק במדור זה וב"מעריב", והיא רואינה ב"תוכנית" על "כותרת", איש מבין הכלכלנים לא עיסה להתווכח עם מחקרה. הכל התעלמו ממנה והמשיכו לפרסם את השקרים הרגילים, וכך עשה גם מזכיר ההסתדרות ירוחם משל, שלא הגיב על הטיעונים השיקריים כאילו תוספת שכר גורמת אינפלציה.

והנה פירסם "הארץ", ביום השישי ה-

נמכר מיגרש

בית"ר תל-אביב

מכירת מיגרש בית"ר תל-אביב הביאה לפרעון של שני-שלישים מחובות תנועת החרות. המיגרש, ששטחו 40 דונם, נמכר למשקיעים מבלגיה במחיר של 28 מיליון לירות; מזה קיבל מינהל-מקרקעי ישראל 11 מיליון לירות דמי-הסכמה. קרוב ל-2 מיליון לירות יוצאו למיסי עיריה, עורכי-דין ותיווך. היתרה נטו תהיה 15 מיליון לירות. מסכום זה יקבל בית"ר 3 מיליון לירות במזומן, וכן ניתנה לו התחייבות כי יקבל עוד 12 מיליון תוך שלוש שנים לצרכי הקמת מיגרש ספורט חדש, על שטח אחר.

אם לא יוקם המיתקן החדש תוך שלוש שנים, לא יקבל את הסכום. מכלל חובות תנועת החרות, שהיו לפי הפירסומים 60 מיליון לירות, שולמו לפני מכירת ה"מיגרש" 56% שהם כ-36 מיליון. תנועת החרות משלמת מדי ארבעה חודשים 6 מיליון לירות, ותוך 14 חודשים תפרע את כל חובותיה.

בשעתו נחתם הסכם למכירת המיגרש לאחים אלה מירושלים, ב-40 מיליון לירות אולם מנהל מינהל-מקרקעי-ישראל, אלוף (מיל), מאיר זורלע, סירב לאשר את המכירה וטען שאם בית"ר אינו זקוק למיגרש לצרכי ספורט, עליו להחזירו למינהל. המינהל הנוכחי, שמונה על-ידי שר-החקלאות אריאל שרון, אישר את המכירה עתה. המיגרש נמכר במחיר נמוך יותר, כי נמכר כשטח-תעשייה בעוד שהאחים אלה הציעו מחיר על סמך ה"הנחה" כי עיריית תל-אביב תשנה את ייעודו לבנייה.

הביצה

ואתה

אתה הטענות בני מישרד-האוצר, לי ביטול הסובסידיות על מוצרים חיוניים, היא שהאזרח הישראלי משלם תמורת מוצרים אלה רק חלק קטן ממהירם האמיתי. בכך מרושש האזרח את קופת האוצר, ופוגע בביטחון המדינה. כדי למנוע חבלות אלה בביטחון, החליט האוצר על קיצוץ זוחל בסובסידיות למוצרים חיוניים.

אנב: הקצבות האוצר בתקציב השנה לסיבסוד מוצרים חיוניים, הן כ-9 מיליארד לירות. האוצר מקציב השנה 20 מיליארד לירות לסיבסוד הלוואות לבעלי הון ורכוש. האוצר אף אינו חולם להציע קיצוץ מקביל בסובסידיות להון, ומזכיר ההסתדרות הנמרץ ירוחם משל נאלם דום בנושא זה.

למשל: מוצר מסובסד ושמו ביצת-מאכל. הוצרן בישראל משלם תמורת ביצה אחת 85 אגורות לערך, לפי הגודל. בך-בבד מייצאת המדינה את הביצים לחו"ל במחיר של סנט אחד - או 18 אגורות - הביצה. אם מחיר הביצה בחו"ל הוא סנט אחד, מדוע מאשימים את האזרחים ה"משלמים המישה סנטים לביצה? בימים אלה מעלים את מחיר הדלק מפני שהמחירי עלה בחו"ל, וכך גם את מחירי הבשר הקפוא. מדוע לא יוזילו את מחירי הביצים, בהתאם למחירן בחו"ל?

אותו סיפור בדיוק לגבי שמן-מאכל שמחירו בחו"ל כה זול עד כי לא כדאי כלל לייצאו ללא מענקי ייצוא. אולם כיוון שאחרי המהפך הכלכלי ביטלו את המענקים, יצואני שמן המאכל מקבלים תמיכה לייצוא מתקציב הסובסידיות לי מזון, שנועד להולות מחירים בשוק ה"מקומי"!

מיקדמה של 1,7

מיליון מארק על

10 סיפרי קישון

הוצאת "לאנגן-מילר" במערב-גרמניה, בעלת הזכויות המקוריות להוצאת כתבי אפרים קישון שם, מכרה לבית-ההור צאה "אולשטיין" בברלין זכויות להוצאת 10 ספרים של קישון במהדורת-כיס תמורת 1.7 מיליון מארק, ועוד מסע פיר-סומת שיעלה לפחות 400,000 מארקים. על כך מוסר הירחון "העתיד", היוצא לאור בגרמניה. נמסר גם, כי מתחרים על

מופך קישון
 אביר המיסדר

השגת הזכויות הציעו לשלם למחבר שכר-סופרים בשיעור של 10% מהתמורה - ההצעה הראשונה מסוגה בגובה כזה בשוק סיפרי-הכיס, שבו מקובל לשלם 5% ורק במיקרים יוצאים-מן-הכלל משלמים 8%.

הוצאת "אולשטיין" שייכת לאכסל שפרינגלר. החלפת הוצאות של סיפרי הכיס של קישון (קודם היו זכויות על חמישה ספרי כיס להוצאת דטייב) נה-שבת כסנסציה בגרמניה, וברור שעיתונות של שפרינגלר יתרמו להגברת המכירות של סיפרי קישון. עד כה נמכרו בגרמניה ספרים שלו ביותר מ-11 מיליון עותקים, קצת פחות ממחציתם במהדורות-כיס. עד כה יצאו לאור בגרמניה יותר מ-30 ספרים, שבראשם צועד "הביטי לאחור, גברת לוט" (יותר ממיליון עותקים). י-אחריו "תיבת נוח", ו"הלוויות חולה הים". הוצאת דטייב הפיצה יותר מחמישה מיליון סיפרי-כיס של קישון. לפי העיתון "זיד-דויטשה צייטונג" יכול קישון לקנות לקבל מבית-ההוצאה החדש הכנסה מוקדמת גדולה יותר, ולא רק אחיזי-מכירה מן הפדיון.

באחרונה קיבל קישון את תואר אביר מיסדר קרנבל ההומור בעיר אכן, והציג טרף ל-29 אבירים קודמים בניגים קור-נארד אדנואר והלמוט שמיט.

בקרב ייפתח

בנק לצפון אמריקה

ברחוב אלנבי פינת שדרות רוטשילד בתל-אביב, משלמים עתה את הסיניף הראשון של בנק חדש בישראל, שייקרא "בנק לצפון אמריקה". המשקיעים בבנק הם קבוצת איריה גולדין מניו-יורק, השו-תף בבנק בעל שם דומה בניו-יורק, ובנק "אוצר לחיסכון" בירושלים של יחושע הלפרין. בבנק הושקעו 3 מיליון דולר בהון נפרע, ומנכ"לו יהיה דויד צפריר.

בעיית האוצר: לגרום להתייקרות

של 30% עד מארס 1979

כדי למנוע עלייה ריאלית של השכר

בשוקי ההון והכספים

פר לחיזוק הדולר נראית כמשמ" (קרי בבנקים) חרדים בימים אלה